

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1036/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубодрага Вуковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 489/24 од 01.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 122/25 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубодрага Вуковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 489/24 од 01.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 122/25 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 489/24 од 01.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (став I), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (став II), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца.

Ставом II исте пресуде окривљени ББ и ВВ оглашени су кривим због по једног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци, а окривљени ГГ је због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

Окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ ће казне затвора на које су осуђени издржати по правноснажности пресуде, а у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 05.05.2021. године до 24.05.2021. године.

Истом пресудом сви окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 25.000,00 динара, а окривљени АА је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 37.500,00 динара, а окривљени ГГ износ од 45.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени су обавезани да плате и остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 122/25 од 20.03.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљених ББ, ВВ и ГГ, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу К 489/24 од 01.11.2024. године, само у погледу одлуке о казни, на тај начин што суд казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци, за по једно кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за која су првостепеном пресудом окривљени ББ и ВВ оглашени кривим и казну затвора у трајању од 3 (три) месеца на коју је истом пресудом због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика оглашен кривим окривљени ГГ, задржао као правилне и у исте им урачунава време проведено у притвору у периоду од 05.05.2021. године до 24.05.2021. године и одређује да ће се исте извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, које просторије не смеју напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора, док су жалба заједничког браниоца окривљених ББ, ВВ и ГГ, у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног АА, одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Љубодраг Вуковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 3) ЗКП и повреда одредби члана 441. став 1. и 460. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине другостепену пресуду и списе предмета упути том суду на поновни поступак и одлучивање или да евентуално усвајањем захтева преиначи првостепену пресуду, у делу одлуке о казни, у односу на овог окривљеног и изрекне му јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора или да укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Предложио је да буде обавештен о седници већа, ради присуства истој.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 3) ЗКП и повреде одредби члана 441. став 1. и 460. ЗКП, док осталим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оспоравјући разлоге правноснажних пресуда и полемишући у вези са тим, са утврђеним чињеничним стањем у правноснажним пресудама, уз оспоравање оцене изведених доказа и изношење сопственог мишљења о кривици окривљеног, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног у образложењу захтева указује на повреде одредби чланова 16., 419. став 2. и 451. став 1. и 2. ЗКП, док осталим наводима захтева указује на погрешну оцену чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији, суштински истичући да је казна која је изречена окривљеном АА превисока и да није правилно одмерена и оспорава закључак суда у погледу сврхе кажњавања у конкретном случају, што представља повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредби чланова 16., 419. став 2., 440., 441. став 1., 451. став 1. и 2. и 460. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић